

דְּאִתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל א ח) וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת
 בְּנִפְיָהֶם, וְכַמָּה מְאִרֵי דְגוּפָא סְלָקִין עִמָּה
 דְּאִתְמַר בְּהוֹן (דניאל יו) וַגְּוִיתוּ כְתָרְשִׁישׁ, וְכַמָּה
 מְאִרֵי דְבְרִית סְלָקִין עִמָּה דְאִתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל
 א כח) כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת, וְאַנּוּן מְאִרֵי דְאוֹתוֹת,
 וְכַמָּה מְאִרֵי דְרַגְלִין סְלָקִין עִמָּה דְאִתְמַר
 בְּהוֹן (שם) וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל.

וְכַד אִיהוּ בְהִיכְלָהָא, כְּלָהוּ נְבִיאֵי סְלָקִין
 תַּמָּן, וְדַפְקִין לְתַרְעָא וְאַמְרִין אַדְנִי
 שְׁפַתֵי תַפְתַּח (תהלים נא יז), תִּלְתִּל קְדָמָאִין דְּצִלוֹתָא
 אִינוּן מְסֻדְרִין שְׁאֵלְתִין עַל נַפְשָׁא, לְאַעְלָא בְּהוֹן
 קָדָם עֲלַת הַעֲלוֹת, דְּתַמָּן חֵי נַפְשָׁא, אֶמְצָעִיּוֹת
 מְמַנָּן עַל שְׁאֵלְתִין לְמִשְׁאֵל בְּעוֹתְהוֹן עַל צְרָכֵי
 גוּפָא, תִּלְתִּל בְּתַרְאִין מְקַבְּלִין תְּיֻבְבְּתָא דְכָל
 שְׁאֵלְתִין מִן מְלָכָא.

וְלַעֲיָרָא מְפֻלְהוּ יָד פּוֹתְבַת, וּלְתַתָּא מְפֻלְהוּ יָד
 חוֹתְמַת, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (איוב לו
 ז) וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, יָד פּוֹתְבַת אֹרִייתָא
 דְּבִכְתָּב דְּאִיהִי לְיַמִּינָא, יָד חוֹתְמַת אֹרִייתָא
 דְּבַעַל פֶּה דְּאִיהִי לְשִׁמְאַלָּא, אֹרִייתָא דְּבִכְתָּב
 דְּאִיהִי לְיַמִּינָא עֲלִיהִי אִתְמַר (שמות יד ח) וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רָמָה, וְדָא עֲמוּדָא
 דְּאֶמְצָעִיתָא, דְּאִיהוּ אֹרִייתָא דְּאִתְיַהִיב
 מִיַּמִּינָא דְּתַמָּן חֲכָמָה.

אֹרִייתָא דְּבַעַל פֶּה דְּתַמָּן שְׂכִינְתָּא תַתָּא, פֶּה
 אִתְקַרִיאת מְסֻטְרָא דְּצַדִּיק, דְּהִכֵּי
 סְלִיק פֶּה לְחוּשְׁבַן מִיִּלָּה, דְּאִיהוּ כָּל פֶּה,
 וּבְגִין דָּא (איוב לו ז) וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וְאִיהִי
 לְשִׁמְאַלָּא, דְּתַמָּן אִיהִי אִימָא עֲלָאָה, דְּאִתְמַר
 בָּהּ חֲתַמְנוּ לְחַיִּים, וְצַדִּיק עַל שְׁמָה אִתְקַרִי
 סִפְר חַיִּים. (דף ג' ע"א) כְּמָה דְּאִמְרִינָן וּבְסִפְר
 חַיִּים וְגוֹמַר, הָא אִתְפַּתַּח הֵיכְלָא, הָא קָא
 אִתְיִין נְבִיאֵי מְאִרֵי דְּרַגְלִין דְּקָא דְּפָקִין

עִמָּה, שְׁנַקְרָאִים בְּעֲלֵי יָדִים,
 שְׁנַאֲמַר בְּהֵם וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת
 בְּנִפְיָהֶם, וְכַמָּה בְּעֲלֵי גוּף עוֹלִים
 עִמָּה, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם וַגְּוִיתוּ
 כְּתָרְשִׁישׁ, וְכַמָּה בְּעֲלֵי בְרִית
 עוֹלִים עִמָּה, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם
 כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת, וְהֵם בְּעֲלֵי
 אוֹתוֹת, וְכַמָּה בְּעֲלֵי רַגְלִים
 עוֹלִים עִמָּה, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם
 וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל.

וְכַשְׁהוּא בְהִיכְלָהָא, כָּל הַנְּבִיאִים
 עוֹלִים שָׁם, וְדוּפְקִים בְּשַׁעַר,
 וְאוֹמְרִים אַדְנִי שְׁפַתֵי תַפְתַּח.
 שְׁלֶשֶׁת הָרָאוֹנוּם שֶׁל הַתַּפְלָה
 הֵם מְסֻדְרִים בְּקִשּׁוֹת עַל הַנַּפֶּשׁ,
 לְהַפְנִס בְּהֵם לְפָנֵי עֲלַת הַעֲלוֹת,
 שְׁשֵׁם חֵי הַנַּפֶּשׁ. הָאֶמְצָעִיּוֹת
 מְמַנּוֹת עַל שְׁאֵלוֹת לְבַקֵּשׁ
 בְּקִשּׁוֹתֵיהֶם עַל צְרָכֵי הַגּוּף.
 שְׁלֶשֶׁת הָאֲחֵרוֹנוֹת מְקַבְּלִים
 תְּשׁוּבָה שֶׁל כָּל הַשְּׁאֵלוֹת מִן
 הַמֶּלֶךְ.

וּמַעַל כָּלֵם יָד פּוֹתְבַת, וּמִתַּחַת
 כָּלֵם יָד חוֹתְמַת. זֶהוּ שְׁכִיב
 וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, יָד פּוֹתְבַת
 תּוֹרָה שְׂבִכְתָּב שְׁהִיא לְיַמִּין, יָד
 חוֹתְמַת תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה שְׁהִיא
 לְשִׁמְאַל. תּוֹרָה שְׂבִכְתָּב הִיא
 לְיַמִּין, עֲלִיו נֶאֱמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 יוֹצְאִים בְּיַד רָמָה, וְזֶה הָעֲמוּד
 הָאֶמְצָעִי, שְׁהוּא תּוֹרָה שְׁנַתְּנָה
 מִיַּמִּין, שְׁשֵׁם חֲכָמָה.

תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה, שְׁשֵׁם שְׂכִינָה
 תַּחְתּוֹנָה, נִקְרְאת פֶּה מְצַד
 הַצַּדִּיק, שְׂפָךְ עוֹלָה פֶּה לְחוּשְׁבוֹן
 מִיִּלָּה, שְׁהוּא כָּל פֶּה, וּמִשּׁוּם
 זֶה וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וְהִיא
 לְשִׁמְאַל, שְׁשֵׁם הִיא הָאֵם
 הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ חֲתַמְנוּ
 לְחַיִּים, וְצַדִּיק עַל שְׁמָה נִקְרָא
 סִפְר חַיִּים, כְּמוֹ שְׁאִמְרֵנוּ וּבְסִפְר
 חַיִּים וְגוֹמַר. הָרִי נִפְתַּח הֵיכְלָא,
 וְהָרִי בָּאִים הַנְּבִיאִים בְּעֲלֵי
 הַרְגְלִים שְׂדוּפְקִים בְּשַׁעַר,

ואומרים לאותו שסוגר ההיכל, סגרו"ן, ונקרא אדנ"י, שמו פשם רבו, אומרים לו, אדנ"י שפתי תפתח, פתח שפתי ההיכל. באותו זמן נכנסים שומרי השער למלך, ואומרים לו, רבון העולמים, הרי בעלי הרגלים דופקים בשער, שהם שלוחי מצוה, שעומדים בעמידה של תפלה לפניך.

באותו זמן נותן להם רשות להפנס, הגבירה שהיא מצות המלך, האפטרופוס של כל המצוות, מלמדת זכות לפני המלך בשבילם, ותאמר לו: רבון העולם, הרי אלו שעומדים לפניך בתפלות, צריך לתת להם את בקשותיהם. באותו זמן יוצא קול אל בעלי הרגלים, ואומר: בן אדם, צמד על רגליך ואדבר אתך, דבר עמי מה שאלתך באמצעות של התפלות, וינתן לך באחרונות. הגבירה מקבלת את בקשותיו, וצריך לשוב שלש פסיעות לאחור, שלא יחזיר כתפיו אל המלך. אלו יוצאים, וסגרו"ן סוגר את השער אחריהם.

והרי בעלי האותות דופקים בפתח, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח. תפתח זה פתחו"ן, ואלו הם בעלי שמונה עשרה ברכות של התפלה, מצד של ח"י העולמים שמנחדים את הקדוש ברוך הוא ושכינתו שם, שהצדיק הוא תשיעי ממעלה למטה וממטה למעלה, תשע נקודות, תשעה טעמים, ועליהם נאמר ויתן אותם אלהים ברקיע השמים, וזה צדיק שבו כל הנקודות. להאיר על הארץ, זו שכינה, שהיא כלולה מפל האותיות.

מיר בעלי השאלות דופקים בשער, כמה שומרי השער נכנסים לפני המלך, ויאמרו: רבון

לתרעא, ואמרין לההוא דסגיר היכלא, סגרו"ן ואתקרי אדנ"י שמייה פשם רביה, אמרין ליה אדנ"י שפתי תפתח, אפתח תרעין דהיכלא, בההוא זמנא עאלין נטורי תרעא למלפא, ואמרי ליה, רבון עלמין הא מארי דרגלין קא דפקין לתרעא, דאינון שלוחי מצוה, דקיימין בעמידה דצלותא קדמך.

בההוא זמנא ייב לון רשו לאעלא, מטרוניתא דאיהי מצוה דמלפא אפטרופוסא דכל פקודין, אוליפת זכו קדם מלפא בגינייהו, ויימא ליה רבון עלמא, הא אלין דקיימין קדמך בצלותין, צריך למיהב לון שאלתין דלהון, בההוא זמנא קלא נפיק לגבי מארי דרגלין, ואמר (יחזקאל ב א) בן אדם עמוד על רגליך ואדבר אתך, מליל עמי מה שאלתך באמצעות דצלותין, וינתן לך בבתראין, מטרוניתא קבלת שאלתיו, וצריך למיהב תלת פסיעאן לאחורא, דלא יתחזר כתפוי לגבי מלפא, אלין נפקין וסגרו"ן סגר תרעא אבתרייהו.

הא מארי דאותות קא דפקין לפתחא, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, תפתח דא פתחו"ן, ואלין אינון מארי דח"י ברקאן דצלותא, מסטרא דח"י עלמין, דמנחדין לקודשא בריך הוא ושכינתיה תמן, דצדיק תשיעאה איהו מעילא לתתא ומתתא לעילא, תשע נקודין תשע טעמי, ועלייהו אתמר (בראשית א יז) ויתן אותם אלהים ברקיע השמים, ודא צדיק דביה כל נקודין, להאיר על הארץ דא שכינתא, דאיהי כלילא מפל אתוון.

מיר מארי שאלתין דפקין לתרעא, כמה נטורי תרעא עאלין קדם מלפא, ויימרון

העולם, הרי בעלי הצדיקים, בעלי התפלות שמברכים אותך בשמונה עשרה ברכות, רוצים להפגס לפניך. מיד מצוה לפתח להם ולתת את שאלותיו, ואלו הם בעלי האותות, מצד של אלו שנאמר בהם והיו לאתת ולמועדים ולימים ולשנים, ואלו הם שמשפחוים על ברפיהם בח"י עולמות, בשמונה עשרה ברכות אל השכינה.

אלו יוצאים, הרי בעלי הקומה דופקים בפתח, שהם פורעים ומשפחוים למלך בתפלות, כמו שאמרו, כל הכורע כורע בבורך, וכל הזוקף זוקף בשם. כורע אל אדנ"י בצדיק, שנאמר בו והמלך שלמה ברוך, וזוקף אל יהו"ה, לחבר אותם שניהם כמו זה: יאהדונה"י.

ועל פלם מלמדת השכינה זכות. והם, כשמעלים את נשמתם למעלה, כמה חיות מקבלות אותם על כנפיהם, ומעלים אותם עד לשער היכל המלך. מיד שאלה דופקים בפתח, מלמדים זכות לפני המלך בשבילם, ומצוה המלך לפתח להם, ואלו הם שמדברים לפני המלך בחשאי, ושואלים ממנו את בקשותיהם בחשאי, יחידים לפני המלך, והמלך נותן להם את שאלותיהם.

מיד הרי הגבירה אוהזת בהם ומלמדת זכות בשבילם לפני שיצאו מן ההיכל, ואומרת: רבון העולמים, אלה הם שהיו, מכסים אותי בעטוף של מצוה של ציצית, בחמשה קשרים ושלוש עשרה חליות לכל צד, ובשלושים ושנים ענפי מצוה. מיד מצוה הקדוש ברוך הוא למלאכי המרפכה של מעלה

רבון עלמא, הא מארי צדיקיא מארי דצלותין דמברכין לך בח"י ברכאן, בעון לאעלא קמך, מיד מני למפתח לון, ולמהב שאלתוי, ואלין אינון מארי דאותות, מסטרא דאלין דאתמר בהון (שם יד) והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים, ואלין אנון דסגדין בח"י עלמין, בח"י ברכאן לגבי שכינתא.

אלין נפקין הא מארי דקומה דפקין לפתחא, דאינון פרעין וסגדין למלכא בצלותין, כמה דאמרו כל הכורע כורע בבורך, וכל הזוקף זוקף בשם, כורע לגבי אדנ"י בצדיק, דאתמר ביה (מלכים א ב מה) והמלך שלמה ברוך, וזוקף לגבי יהו"ה, לחברא לון תרוייהו פגוונא דא יאהדונה"י.

ועל פלהו אוליפת שכינתא זכו, ואינון פד סלקין לעילא נשמתהון, כמה חיוון מקבלין לון על גדפיהו, וסלקין לון עד תרעא דהיכלא דמלכא, מיד דאלין דפקין לפתחא, אולפין זכו קדם מלכא בגינייהו, ומני מלכא למפתח לון, ואלין אינון דממללין קדם מלכא בחשאי, ושאלין מניה בעותהון בחשאי, יחידים קדם מלכא, ומלכא יהיב לון שאלתין דלהון.

מיד הא מטרוניתא אחידת בהון, ואוליפת זכו בגינייהו קדם דיפקון מן היכלא, ואמרת רבון עלמין, אלין אינון דהו, מכסין לי בעטופא דמצוה דציצית, בחמש קשרין ותלת עשר חולין לכל סטר, ובתלתין ותריין ענפי מצוה, מיד מני קודשא בריך הוא למלאכין דמרפכתא דלעילא, לנטלא לון בגדפיהו, ולפרחא בהון מאתר לאתר, ולכסאה עליהון מפל מזיקין ומלאכי חבלה.

לטל אותם בכנפיהם, ולפרח
עמם ממקום למקום, ולכסות
עליהם מפל המזיקים ומלאכי
החבלה.

הרי אלו יוצאים, והנה אחרים
דופקים בשער. מיד נכנסים
שומרי השערים, ואומרים: רבון
העולם, הרי בעלי הידים
שקושרים תפלה של יד על
זרועם השמאלית בתפלה,
ותפלין על הראש, נכנסים, ואלו
הם שנותנים דורון לך בימין,
שהיא צדקה, צ' תשעים אמנים,
ד' ארבע קדשות, ק' מאה
ברכות, ה' חמשה חמשי תורה.
ומיד מצוה אותם לפתח להם.
באותו זמן וידי אדם יוצאים,
שהן גדלה וגבורה ומקבלים את
הדורון שלהם. זהו שכתוב וידי
אדם מתחת כנפיהם. מה זה
אדם? אותו שנאמר בו פתפאת
אדם, ומתם מקבלים הדורון
ונותנים למלך. ואם הדורון אינו
פראוי, נמסר לקלב, ודוחים את
בקשתו החוצה, שיש שלא
פותחים להם שערים, ונאמר
בהם בחוץ תעמד, ומדבר המלך
עמם מבחוץ, ונותן להם
שאלותיהם מבחוץ, והולכים
להם.

שדא כלם נכנסים לבית המלך,
אלא אלו בעלי הבית, שנאמר
בהם ילדים אשר אין בהם כל
מום, לא בתפלתם ולא
בנשמתם, וטובי מראה בכל
מעשיהם, ומשפלים בכל חכמה,
ונאים למראה, ועליהם נאמר
הראיני את מראיך השמיעני את
קולך פי קולך ערב ומראיך
נאנה, וידעי דעת ומביני מדע,
שיודעים בחכמה ובתבונה
ודעת, שאין דורשים במעשה
בראשית, אלא אם הוא חכם
העליונה, שהיא כ"ח אותיות של

הא אלין נפקין, והא אחרנין דפקין לתרעא,
מיד עאלין נטורי תרעין, ואמרין רבון
עלמא, הא מארי ידין דקשרין תפלה של יד
על דרועייהו שמאלא בצלותא, ותפלין על
רישא, קא עאלין, ואלין אינון דיהבין דורונא
לך בימינא, דאיהי צדקה, צ' תשעים אמנים,
ד' ארבע קדשות, ק' מאה ברקאן, ה' חמשה
חומשי אורייתא, ומיד מני לון, למפתח לון,
בהווא (דף גג ע"ב) זמנא וידי אדם נפקין,
דאינון גדולה גבורה, ומקבלין דורונא דלהון,
הדא הוא דכתיב (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת
כנפיהם, מאי אדם, ההוא דאתמר ביה (ישעיה
מד יג) פתפאת אדם, ומקבלין מנייהו דורונא
ויהבין ליה למלכא, ואם דורונא לאו איהו
כדקא נאות, לכלבא אתמסר, ודחיין לון לבר,
דאית דלא פתחין לון תרעין, ואתמר
בהון (דברים כד יא) בחוץ תעמד, וממלל מלכא
בהון מלבר, ויהיב לון שאלתוי מלבר, ואזלין
לון.

דלאו פלהו עאלין לבי מלכא, אלא אלין
מארי דביתא, דאתמר בהון (דניאל א
ד) ילדים אשר אין בהם כל מום, לא
בצלותהון, ולא בנשמתהון, וטובי מראה בכל
עובדיהון, ומשפלים בכל חכמה, ושפירן
למחזי, דעלייהו אתמר (שיר ב יד) הראיני את
מראיך השמיעני את קולך, פי קולך ערב
ומראיך נאנה, ויודעי דעת ומביני מדע (דניאל א
ד) דידעין בחכמה ובתבונה ודעת, דאין
דורשין במעשה בראשית, אלא אם הוא חכם
בחכמה ומבין בכינה ויודע בדעת, ואשר כח
בהם, דא שכינתא עלאה, דאיהי כ"ח אתון
דעובדא דבראשית, לעמוד בכלהו בעמידה
בחכמה ומבין בכינה ויודע בדעת, ואשר כח בהם, זו שכינה